

mennyttige og velgørende Formaal, havde Ministeren foreslaaet at begrænse denne Rettighed til 10 pCt. af Overskuddet, saa længe Reservefonden ikke havde naaet 10 pCt. af Sparernes Tilgodehavende. Dette Forslag har Udvalget kunnet slutte sig til i Stedet for den i Fjor vedtagne Affattelse af dette Punkt. Men man har dog ment, at Beslutninger, der af Sparekasser maatte være fattede i Afvigelse fra Lovens Regel, og som var tagne inden 1. April 1914, ogsaa fremtidig skulde staa ved Magt. Og det er Udvalgets Mening, at det ikke blot skulde være Beslutninger i Ordets egentlige Forstand, men det skulde ogsaa gælde Fortsættelse af tidligere givne aarlige Understøttelser; det er ikke umuligt, at jeg mellem anden og tredje Behandling vil tillade mig at konferere med den højtærede Minister om en Form, hvorved der kunde aabnes Adgang til Fortsættelse af saadanne aarlige Bevillinger, der mulig i længere Tid er givne, selv om der ikke er fattet formel Beslutning derom. Eet er jo, at en Sparekasse ikke forpligter sig til bestandig Aar for Aar at give et saadant Bidrag, og et andet er, at det dog meget ofte gives i den bestemte Forudsætning, at det vil blive opretholdt, og der kunde maaske være nogen Anledning til at undersøge, om man ikke kunde faa en Affattelse, saa at det blev mulig gjort at opretholde saadanne aarlige Bevillinger.

Ændringsforslag Nr. 21 til § 10 blev allerede ved Lovforslagets første Behandling bebudet af den højtærede Minister selv. Det indeholder Regler angaaende Kursberegninger af Kassernes Værdipapirer i Regnskabet. Til disse Regler har Udvalget kunnet slutte sig, de synes os nu at være fuldt tilfredsstillende.

Ændringsforslag Nr. 22 forlanger, at det af Sparekassens Regnskab skal fremgaa, om Sparekassen har optaget Laan, i saa Fald bliver de at opføre paa Regnskabets Passivside.

Ændringsforslag Nr. 25 har det Maal at begrænse Revisorernes Pligt under Punkt a. til kun at paase, at Kassebøgerne Poster overføres til Hovedbogen, medens Lovforslaget fordrer, at Revisorerne skal paase, at Kassebøgerne Poster overføres til „de øvrige Bøger“. Det er mig bekendt, at den højtærede Minister er enig i, at den Affattelse, som vi her har ønsket at give Lovforslaget, nemlig at Kassebøgerne Poster overføres til Hovedbogen, er fuldt betryggende.

Ændringsforslag Nr. 26 er kun en

Henvisning til en senere Paragraf, og det behøver ingen Omtale.

Til § 14 stilles et forholdsvis vigtigt Ændringsforslag. Lovforslaget giver nemlig Sparekasseinspektøren Adgang til at standse en Sparekasses Virksomhed, naar den har et Underskud svarende til 5 pCt. eller mere af Sparernes Tilgodehavende. Her er foreslaaet, at til saadant Underskud bør dog ikke henregnes, hvad der skyldes Nedgang i Kursværdi i Sparekassens Værdipapirer i den forløbne Del af Regnskabsaaaret, altsaa det Underskud, der, om jeg saa maa sige, er mere regnskabsmæssigt end faktisk, og som tør betegnes som værende Bestyrelsen utilregneligt. Man har ved denne Tilføjelse ogsaa ment, at der derefter ikke kunde paavises nogen Tilskyndelse for Sparekasserne til at undgaa Anbringelse af deres Penge i Kreditforeningsobligationer og foretrække, hvad jeg vil kalde de individuelle Panteobligationer, der jo ikke er underkastede nogen regnskabsmæssig Kursfluktuation, eftersom de ikke er Genstand for nogen Notering.

Ogsaa paa et andet Punkt i denne Paragraf har Udvalget mildnet de foreslaaede Bestemmelser, idet man i Ændringsforslag Nr. 28 kun har villet give Sparekasseinspektøren Adgang til at *underrette* til Ministeren, at der foreligger Underskud, hvorefter saa Ministeren tager Bestemmelse om, hvorvidt Sparekassen skal træde i Likvidation eller overgives til Konkursbehandling, medens Lovforslaget lægger Magten til at forlange Sparekassen erklæret fallit i Sparekasseinspektørens Haand. Det har Udvalget fundet var for meget. — Nr. 29 er kun en Sprogændring. — I Ændringsforslag Nr. 30 foreslaaes det, at det ikke skal foreskrives en Sparekasse, at Bøder, som Ministeriet paalægger Bestyrelse eller Revisorer for Overtrædelse af Love, Vedtægter eller Generalforsamlingsbeslutninger og lignende, ikke maa betales af Sparekassen, men skal udredes af de paagældende selv. Udvalget har fundet en saadan Forskrift mindre vel anbragt eller, om jeg maa sige, lidt stødende, og en tilsvarende Bestemmelse findes heller ikke paa det paagældende Sted i Loven om Banker, hvor man dog saa meget bedre havde kunnet foreslaa det.

Ved Ændringsforslag Nr. 31 foreslaar Udvalget at indsætte som en ny § 20 den gældende Lovs Bestemmelse om Appel til et Nævn af Afgørelser, der træffes af Sparekasseinspektionen angaaende Revisionsudsættelser i Sparekasser uden Ga-